

တစ်ခါတုန်းတ

လွမ်းရတဲ့အဖြစ်လေးတွေ

(ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်)

အမ်းဆွမ်း(သို့ ဆွားမြေ)

စာရေးသူ၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

စာရေးသူ၏ အမည်မှာ အောင်သန်းဖြစ်ပြီး ၁၉၆၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် မလှိုင်မြို့၊ အမှတ် (၁၀) ရပ်ကွက်၌ အဘ ဦးတုတ်ချော (ကွယ်လွန်)၊ (မြေစာရင်း အင်စပက်တော်) နှင့် အမိ ဒေါ်မြညွန့်တို့က မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ ။ မွေးချင်း ခုနစ်ယောက်အနက် ဆဋ္ဌမမြောက်သား ဖြစ်ပါသည်။ ။

၁၉၈၀ - ၁၉၈၁ ပညာသင်နှစ်တွင် မလှိုင်မြို့၊ အထကမှ ၁၀ တန်း အောင်မြင်ခဲ့ပြီး မိတ္ထီလာ ဒေသကောလိပ်၌ ဝိဇ္ဇာ - သင်္ချာဘာသာတွဲဖြင့် ဒုတိယနှစ်အထိ ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။ ။ ၁၉၈၃ ခုနှစ် ဒေသကောလိပ် ဒုတိယနှစ်တွင် ပညာသင်ကြားနေရာမှ အလုပ်သင်ဗိုလ် ဗိုလ်လောင်းသင်တန်း အမှတ်စဉ် (၁၃) သို့ တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ။ ၁၉၈၅ ခုနှစ်တွင် ကျောင်းဆင်းပြီးနောက် တပ်မတော် အရာရှိအဖြစ် ခြေလျင်/ခြေမြန်တပ်ရင်းများ ၊ ဌာနချုပ်များ တွင် ရာထူးအဆင့် အမျိုးမျိုးဖြင့် တပ်စုမှူး၊ ထောက်လှမ်းရေးအရာရှိ၊ တပ်ခွဲမှူး၊ တပ်ရေးဗိုလ်ကြီး၊ ဦးစီးအရာရှိ (တတိယတန်း)၊ ဌာနချုပ်တပ်ခွဲမှူး၊ စစ်ဦးစီးမှူး (ဒုတိယတန်း)၊ စစ်ကြောင်းမှူး၊ ဒုတပ်ရင်းမှူး၊ တပ်ရင်းမှူး တာဝန်များ ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ယခုအခါ လက်ထောက် စစ်ရေးချုပ်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက် ရှိသည်။ ။

တပ်မတော်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း ဒုတိယနှစ် တက္ကသိုလ် စာပေးစာယူ သင်တန်းကို သမိုင်းအဓိက ဘာသာရပ်ဖြင့် မိတ္ထီလာကောလိပ်တွင် ဖြေဆိုအောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။ ။ အဝေးသင်တက္ကသိုလ် ပညာကို မန္တလေးတက္ကသိုလ်နှင့် စစ်တွေ ဒီဂရီကောလိပ်တို့ တွင် ဆက်လက်ဆည်းပူးခဲ့ရာ ၁၉၉၄ ခုနှစ်တွင် ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ (သမိုင်း) ရရှိခဲ့ပါသည်။ ။

ငယ်စဉ်က အားကစားလိုက်စားခဲ့ပြီး မလှိုင်မြို့နယ် (ကျောင်းသား၊ လူငယ်၊ လူကြီး) ဘောလုံးလက်ရွေးစင်၊ မိတ္ထီလာမြို့နယ် လူကြီး ဘောလုံးလက်ရွေးစင်၊ မိတ္ထီလာခရိုင် ကျောင်းသား ဘောလုံး လက်ရွေးစင်နှင့် မိတ္ထီလာ ဒေသကောလိပ် ဘောလုံး လက်ရွေးစင် ကစားသမားအဖြစ် ကစားခဲ့ပါသည်။ ။ တပ်မတော် (ကြည်း၊ ရေ၊ လေ) ဂေါက်သီးရိုက် ပြိုင်ပွဲဝင် ကစားသမား တစ်ဦးလည်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ။

ငယ်စဉ်ကပင် စာပေဖတ်ရှု လေ့လာခြင်းကို ပျော်မွေ့ခဲ့ပြီး အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှားမြေ) နှင့် မိုးတိမ် (တမာမြေ) ကလောင် အမည်များဖြင့် ဆောင်းပါးနှင့် ဝတ္ထုများကို မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင်၊ ဂျာနယ်၊ သတင်းစာများ တွင် ရေးသားလျက်ရှိပါသည်။ ။ မြန်မာနိုင်ငံ စာရေးဆရာအသင်းဝင် တစ်ဦးဖြစ်ပြီး အသင်းဝင်အမှတ်မှာ ၁၀၃၂၀ ဖြစ်ပါသည်။ ။

အလယ်တန်းပြ ဆရာမ ဒေါ်သိန်းသိန်းမော်နှင့် လက်ထပ်ခဲ့ပြီး သမီးနှစ်ဦးနှင့် အတူ နေပြည်တော်တွင် နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။ ။ ယခုအခါ စစ်ရေးချုပ်ရုံးတွင် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး အဆင့်ဖြင့် လက်ထောက် စစ်ရေးချုပ်တာဝန် ထမ်းဆောင်လျက်ရှိပါသည်။ ။

အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှားမြေ) ရေးသား ထုတ်ဝေပြီးသည့်
စာအုပ်များ

၁။ အရိုးစလေးတစ်ခုနှင့် စစ်ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်

၂။ မိုးတိမ် (တမာမြေ) ကလောင်အမည်ဖြင့် ကွဲကြပြကြတာတွေကို
ရပ်ပြီးမြန်မာပြည်ကို ချစ်တတ်ကြစမ်းပါနှင့် အခြားဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်

၃။ စစ်သည် ဝန်ထမ်း လုပ်ငန်းအဖြာဖြာ

၄။ မြန်မာ့သမိုင်းဝင် အောင်ဆန်းသူရိယ သူရဲကောင်း ၆ ဦး

၅။ သံမဏိစိတ်ဓာတ်ပိုင်ရှင်နှင့် နူးညံ့သိမ်မွေ့နှလုံးသားပိုင်ရှင်တို့ မြစ်ဖျားခံမွေးဖွားရာမှ တစ်ဆင့်

၆။ ဇွဲ လုံ့လ ဝီရိယတို့ ဖြင့် အောင်မြင်ခြင်း လမ်းကြောင်းဆီသို့ယခု
ဖြစ်သည် ။

ယခု

၇။ တစ်ခါတုန်းက လွမ်းရတဲ့ အဖြစ်လေးတွေ (ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်)

မြန်မာနိုင်ငံ စာရေးဆရာအသင်း ဥက္ကဋ္ဌ အမျိုးသားစာပေဆုရ မနုဿကျော်ဝင်း၏ အမှာ စာ

အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှားမြေ)။ သူ့စာတွေနှင့် ကျွန်တော် ရင်းနှီးခဲ့သည်မှာ မကြာလှသေးပါ။ ဆယ်စုနှစ် တစ်ခုအတွင်း၌ သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဆေးစက်ကျရာ အရပ်ထင်စေနိုင်သော သူ၏ ကလောင်စွမ်းရည်ကြောင့် လေးစားမိခဲ့ရပါသည် ။

ယခု "တစ်ခါတုန်းက လွမ်းရတဲ့ အဖြစ်လေးတွေ (ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်)" အမည်ရှိ သူ၏ စာအုပ်သည် လုံးချင်းဝတ္ထုရှည် မဟုတ်သလို၊ ဝတ္ထုတိုစုစည်းမှု (ဝါ) ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် စာအုပ်လည်း မဟုတ်ပါ။ အက်ဆေးပေါင်းချုပ်ဟု ဆိုရန်လည်း ခက်၏။ ဤစာအုပ်ထဲတွင် ဆောင်းပါးဆန်သော စာစု အနည်းငယ်ကိုလည်း တွေ့ရှိရ၏။ သည် တော့ ဝတ္ထုတို၊ အက်ဆေးနှင့် ဆောင်းပါးဆန်သော စာအချို့ကို ပေါင်းစုထားသည့် စာပဒေသာစာအုပ် ဖြစ်သည် ဟု ဆိုလျှင် သင့်လျော်မည်ထင်၏။

တပ်မတော်တွင် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး ရာထူးဖြင့် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသူ စာရေးဆရာ အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှားမြေ) ၏ လက်သည် သေနတ်ကိုင်သော လက်သက်သက်မဟုတ်။ ထက်မြက်သော ကလောင်ကိုလည်း ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ ကိုင်စွဲလျက်ရှိ၏။ ဤသို့သော စာရေးဆရာမျိုး၏ လက်သည်

ရန်သူနှင့် တွေ့သည့်အခါ သံမဏိလို မာကျောတတ်သော်လည်း စာပေ အနုပညာနှင့် တွေ့သောအခါ ဖော့ဖယောင်းပမာ ပျော့ပျောင်း တတ်လေ သည်။

သူ့စာများကို ဖတ်ရှုရသည့်အခါ စစ်ဗိုလ်ရင့်မာကြီး တစ်ဦးက ရေး သားထားသော စာတွေမှ ဟုတ်ပါလေစဟု ပင် သံသယဝင်စရာ ဖြစ်ရ သည်။ ဤစာအုပ်ပါ သူ့စာများ သည် လက်တွေ့ဘဝကို အခြေခံသည်။ တစ်နည်း ဆိုသော် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်များကို အခြေခံပြီး ရေးသားထား သော စာမျိုးတွေ ဖြစ်ကြ၏။

ဘောလုံးအားကစား အလွန်ဝါသနာပါသူ အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှား) သ ည် အထက်တန်း ကျောင်းသားဘဝ၊ ဒေသကောလိပ် ကျောင်းသားဘဝ တို့၌ လက်ရွေးစင် ဘောလုံးသမား တစ်ဦးအဖြစ် အောင်မြင်မှုရရှိခဲ့၏။ သာမန် လက်ရွေးစင်မျိုးမဟုတ်၊ ထူးချွန်ထင်ရှားသော ဘောလုံးသမား ကောင်း တစ်ယောက်အဖြစ် သရဖူဆောင်းနိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်၏။ သူပါဝင်ခဲ့ သော ဘောလုံးအသင်းများ သည် ပြိုင်ပွဲအဆင့်နှင့် အမျိုးအစား အလိုက် ဒိုင်းဆု၊ ဖလားဆုများ မကြာခဏ ဆွတ်ခူးရရှိခဲ့ကြသည်။ ဤသို့ အောင် ပန်း ဆင်မြန်းနိုင်အောင် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြရာ၌ သူ၏ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှု နှင့် ဘောလုံးစွမ်းရည်သည် အဓိက အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်ခဲ့သော်လည်း သူက ကိုယ်ရည်မသွေး၊ "ငါတော်လို့ နိုင်သည်" ဟု ကြွားလုံး မထုတ်ဘဲ ရိုးရိုးလေးရေးသားပြီး တင်ပြထားသည်။ ဘောလုံး အားကစားသည် ကာယစွမ်းအား တိုးပွားကြံ့ခိုင်ရေးအတွက် သက်သက်သာမဟုတ်၊ စိတ် ဓာတ် (ဝါ) နှလုံးရည်လက်နက် ထက်မြက် တိုးတက်ရေး အတွက်လည်း အထောက်အကူပြုသည်။ မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းမှုသမိုင်းတွင် အမျိုးသား ခေါင်းဆောင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက မြန်မာပြည်သူတို့ နှလုံးရည် ထက်မြက်ရေးနှင့် ဇွဲလုံ့လ ကြံ့ခိုင်ရေးတို့ အတွက် ဘောလုံးပွဲ

ကို သာကေထားပြီး မိန့်ခွန်းပြောကြားခဲ့ဖူး၏။

"တစ်ခါ ကျွန်တော်ကြည့်ခဲ့ရဖူးတဲ့ ဘောလုံးပွဲတစ်ပွဲမှာ အသင်းကြီး တစ်သင်းဟာ သူနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်ဖက် အသင်းကို အထင်အမြင်သေးပြီး အစ ပိုင်းမှာ လျှော့ကစားတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ တစ်ဖက်အသင်းက အနိုင်ရိုးသွင်းပြီး ဖိကစားလာတဲ့ အခါ ကိုယ့်ဘက်အသင်း နိုင်ပုံမပေါ်တော့မှ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ကစားပြီး လူချလာတယ်။ ဒါကိုပဲ သူတို့ ကိုသူတို့ စိတ်ထက်သလေး ဘာလေးနဲ့ ပြောသေးတယ်။ အမှန်ကတော့ တလွဲဆံပင်ကောင်း နေကြတာခင်ဗျ" ဟု မှတ်သားလောက်သော စကားဖြင့် ဥပမာပေးခဲ့ဖူး၏။

မိမိကျင်လည်ခဲ့ရသော ဘောလုံးသမားဘဝကို ကျောထောက်နောက်ခံပြု၍ ရေးသားထားသည့် သူ၏ စာများ သည် ဘဝအတွက် သင်ခန်းစာတွေ ရရှိစေသလို စိတ်ဓာတ်အင်အား တိုးပွားစေရေး အတွက်လည်း အထောက်အကူပြုကြောင်း ဖတ်ရှုခံစားမိရ၏။ သူကိုယ်တိုင်လည်း ဘောလုံးသမားဘဝမှ ရရှိခဲ့သော ဤစိတ်ဓာတ် ခွန်အားဖြင့် မိမိဘဝတက်လမ်း တစ်လျှောက် အခက် အခဲများကို ကျော်လွှားလွန်မြောက်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အထက်တန်း ကျောင်းသားဘဝ၊ ကောလိပ် ကျောင်းသားဘဝ တစ်လျှောက် မိမိအား စာပေသင်ကြား ပြသပေးခဲ့သော ဆရာ၊ ဆရာမများ ၊ ဘောလုံးပညာ သင်ကြားပြသပေးခဲ့သူ နည်းပြ ဆရာများကိုလည်း သူမည်မျှ အလေးထား လေးစားခဲ့ကြောင်း သူ့စာများက ပြောပြလျက် ရှိနေကြ၏။ ဆရာကောင်းတွေထဲမှ ဩဝါဒကောင်းများကို လေးစား တန်ဖိုးထားစွာ ခံယူနိုင်ခဲ့ခြင်း၊ လက်တွေ့ အသုံးချခဲ့ခြင်း တို့ ကြောင့်လည်း သူ့ဘဝအတွက် တက်လမ်းတံခါးပေါက်တွေ ပွင့်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း

သူစာတွေက သက်သေပြလျက်ရှိကြ၏။ ဤစာအုပ်ပါ ဝတ္ထုတို တော်တော်များများ တို့ မှာ လက်တွေ့ဘဝကို အခြေခံထားသောကြောင့် သဘာဝကျပြီး စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ ။ ဝတ္ထုတိုရေးနည်း အတတ်ပညာကို ကျွမ်းကျင်သဖြင့် ဇာတ်လမ်းဆင်ပုံ၊ အကွက်ချပုံတို့ မှာ အနုပညာ ပြောင်မြောက်သည်။ ။ ဇာတ်လမ်းအရ ရှေ့တွင် ဘာဖြစ်မလဲဆိုသည် ကို သိချင်လှသည့် မက်လုံးများက စာဖတ်သူကို ဆွဲဆောင်နေကြသည်။ ။ ဇာတ်လမ်း ဆုံးသွားသောအခါ စာဖတ်သူ၏ ရင်ထဲတွင် စွဲငြိ ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် ငြိလုံးမျိုးတွေကိုလည်း တော်တော်များများ တွေ့ရှိရသည်။ ။ ဇာတ်လမ်းမည်သို့ အဆုံးသတ်မည်ဟု မိမိတွေးထင်နေသည် က တစ်မျိုး၊ တကယ် နိဂုံးချုပ်သွားသည် က တခြား၊ ပညာသားပါလှစွာ အလှည့်အပြောင်း ကလေးများ ဖြင့် ဖန်တီးနိုင်ပုံမှာ အံ့ဩဖွယ်ရာပင် ဖြစ်တော့သည်။ ။

အလွန်ကြိုက်နှစ်သက်ပြီး စွဲလမ်းမိခဲ့ရသော ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်မှာ "မင်းရဲ့ မြေးလေးတွေ ဘယ်နှစ်တန်း ရောက်ပြီလဲ" အမည်ရှိ ဝတ္ထုတိုပင်ဖြစ်၏။ ဒေသကောလိပ် တစ်ခုတွင် ဆုံမိရာမှ မေတ္တာမျှခဲ့ကြသည့် အမျိုးသားတစ်ဦးနှင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးတို့ ၏ တကယ့်ဖြစ်ရပ် ဇာတ်လမ်းမှန်ဟု ဆိုသည်။ ။ တစ်ဦး၏ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်ကို တစ်ဦးက သေသေချာချာ မသိကြရသေးခင် အမျိုးသားက အမျိုးသမီးကို မေတ္တာရှိပြီး ချစ်ရေးဆိုသည်။ ။ အမျိုးသမီးက သူသည် အပျိုမဟုတ်ကြောင်း၊ နယ်တွင် အမျိုးသားတစ်ဦးနှင့် ချစ်ကျွမ်းဝင်ပြီး ခိုးရာ လိုက်ပြေးခဲ့ဖူးကြောင်း၊ ၂၁ ရက်ကြာ ပေါင်းသင်းပြီးချိန်၌ သူ၏ မိဘများ လိုက် လာပြီး ဇွတ်အတင်း ခွဲသဖြင့် သူ၏ ချစ်သူနှင့် ကွဲကွာ သွားခဲ့ရကြောင်း၊ သူ့ကို ရွာသို့ ပြန်ခေါ်သွားပြီး ဆယ်တန်းအောင်သည့်အခါ ဤဒေသကောလိပ်သို့ စေလွှတ်၍ ပညာဆက်လက် သင်ယူစေခဲ့ကြောင်း၊ မိမိ၏ နောက်ကြောင်းဖြစ်ရပ်ကို

ခွင့်လွှတ်နိုင်မှ သာ သူ့ကို ချစ်ရေးဆိုသင့်ကြောင်း ရှင်းပြခဲ့သည်။ အမျိုးသားက တစ်ရက်တာမျှ အချိန်ယူ စဉ်းစားပြီးနောက် မိမိသည် သူ၏ နောက်ကြောင်းဖြစ်ရပ်ကို ခွင့်လွှတ်နိုင်ကြောင်းနှင့် မိမိ၏ အချစ်ကို လက်ခံပါရန် ထပ်မံ ချစ်ခွင့်ပန်၏။ အချုပ်ဆိုရသော် သူတို့ နှစ်ဦး မေတ္တာမျှ သွားကြသည်။ ချစ်သူနှစ်ဦး ချစ်ခရီးလမ်းသစ်တွင် ပျော်ရွှင်စွာ လျှောက်လှမ်းနေကြစဉ် အရေးပေါ် ပြဿနာတစ်ရပ်နှင့် ကြုံလာရသည်။ ယခင် သူမနှင့် ၂၁ ရက်ကြာ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခဲ့သော အမျိုးသားက လိုက်လာပြီး မနီးမဝေး အရပ်ဒေသ တစ်ခု၌ စောင့်ဆိုင်းနေသည်။ သူ့ကို ပြန်လည်ပေါင်းသင်းရန် လိုက်လာခြင်း ဖြစ်၏။ သူမက မိမိ၏ လက်ရှိချစ်သူထံ ဆက်သွယ်ပြီး ငွေ ၃၀၀/ (သုံးရာကျပ်) ယူ လာပြီး သူမကို အမြန် ဆုံးလာတွေ့ရန် အကြောင်းကြားသည်။ တွေ့ဆုံမိကြတော့ သူမကို ယခု ချက်ချင်းခိုးပြေးရန် ပြောကြား၏။ ထိုဇာတ်လမ်းမည်သို့ အဆုံးသတ်သွားသနည်း။ စာဖတ်သူများ ခံစားမှုရသ လျော့နည်းသွားမည် စိုး၍ ဇာတ်သိမ်းပိုင်းကို ငွေရောင်ပိတ်ကားကြီးပေါ်တွင် သာ ဆက်လက်ရှုစားကြပါဟု တိုက်တွန်းပါရစေ၊ ဤဝတ္ထုကို ရေးသားသူ စာရေးဆရာ အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှမ်းမြေ) ၏ ဇာတ်သိမ်းပုံမှာ ပညာသားပါသဖြင့် ကျွန်တော် လက်ဖျားခါမိရပါ၏။

ခြုံ၍ သုံးသပ် ရမည်ဆိုလျှင် ဤစာအုပ်သည် သုတနှင့်ရသ နှစ်ဖြာစုံ လင်စွာ ပါရှိသော စာအုပ်ကောင်း တစ်အုပ်ဖြစ်သည်။ ပါဝင်သည့် အကြောင်းအရာ (Contents) ပိုင်းတွေ ဆန်းကြယ်သကဲ့သို့ ရေးသားသည့် စာဟန်ပုံစံ (Form) ကလည်း ပြေပြစ် ညက်ညောပြီး ဆွဲဆောင်မှု အပြည့်အဝရှိသည်။ အနာဂတ် မြန်မာစာပေ လောကတွင် ဂန္ထဝင်မြောက် စာအုပ်ကောင်း တစ်အုပ်အဖြစ် မော်ကွန်းတိုင် စိုက်ထူနိုင်လိမ့်မည် ဟု ကျွန်တော် ဟောကိန်းထုတ်လျှင် လွန်အံ့မထင်ပါကြောင်း။

မနုဿကျော်ဝင်း
(အမျိုးသားစာပေဆုရ)

ဆရာ မန်းတင့်မော်၏ အမှာ စာ သျှ်သျှားမြေမှ ပန်းတစ်ပွင့်

အမ်းသျှမ်း (သျှ်သျှားမြေ) ၏ "တစ်ခါတုန်းက လွမ်းရတဲ့ အဖြစ်လေးတွေ (ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်)" စာမူကြမ်းကို ဖတ်ရှုရပါသည် ။ ပုံနှိပ်ဖော်ပြပြီး စာမူများ ပါရှိသကဲ့သို့ စာမူအသစ်များ လည်း ပါဝင်နေပါသည် ။ ဖော်ပြပြီး စာမူအချို့ကို ဖတ်ရှုခဲ့ဖူးပါသည် ။ ကျွန်တော် ဝါသနာအလျောက် ငွေတာရီ၊ မြဝတီမဂ္ဂဇင်း များ တွင် ကဗျာများ ပုံနှိပ်ဖော်ပြခဲ့ရသည် တွင် အမ်းသျှမ်း၏ စာမူများ နှင့် သူ၏ စာများကို စာပေရှုထောင့်မှ ဝေဖန်ခြင်းငှာ မစွမ်းသာပါ။ စာဖတ်သူတစ်ဦးအနေဖြင့် ဖတ်ရှုခံစားရသလိုသာ တင်ပြလိုရင်းဖြစ်ပါသည် ။

ဦးစွာပထမ အမ်းသျှမ်း (သျှ်သျှားမြေ) ၏ စာရေးနိုင်စွမ်းအားကို လေးစားချီးကျူး ချင်ပါသည် ။ ရာထူးအကြီးကြီး အလုပ်များများ လုပ်ရသောသူ တစ်ဦးအနေဖြင့် တော်ရုံဝါသနာနှင့် စာများများ မရေးနိုင်ကြပါ ။ သို့သော်သူက ရေးပါ၏။ ရေးသမျှမှာ အမှန်တကယ် သိကျွမ်းဝင်သော နယ်ပယ်ဝန်းကျင်ကို ရိုးသားစွာရေးသားကြောင်း သူ့စာများက သက်သေခံလျက်ရှိပါသည် ။ သူ့ကျောင်းသားဘဝက ကျင်လည်ရသော မိတ္တီ

လာဒေသကောလိပ်ကို အတော်စွဲလမ်းပုံရပါသည် ။ မိတ္ထီလာဒေသ
ကောလိပ်နောက်ခံ စာများကို သာဓကပြုလိုပါသည် ။

မိတ္ထီလာဒေသ ကောလိပ်တွင် ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုနီးပါး အမှုထမ်းခဲ့သူ
ကျန်တော်အနေဖြင့် နှလုံးသားချင်းနီးစပ်၍ ဖြစ်ပါမည်။ မိတ္ထီလာဒေသ
ကောလိပ်အပေါ် သူထားရှိသော စေတနာ သူနှလုံးသားနှင့် ဦးနှောက်တွ
င် စွဲထင်နေသော အချက်အလက်များ ၊ သူ၏ အာရုံခံစားမှုများကို သတိ
မပြုမိဘဲမနေနိုင်ပါ။ သူပိုမှတ်မိပလေဟု လည်း မနာစိတ်ဖြစ်ရပါသေး
သည် ။ ဤအတွက်တော့ မိတ္ထီလာဒေသ ကောလိပ်အပေါ်
သံယောဇဉ်ကြီးသူများ အားလုံးက လက်ခံနှစ်သက်ကြမည်မှာ မလွဲပါ။
သက်ဆိုင်သူများ အတွက်မူ အတိတ်ကိုတမ်းတ၍ လွမ်းကြမှန်းဆ၍
နေကြပါလိမ့်ဦးမည်။

အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှားမြေ) ၏ အခြားသော ဝတ္ထုတိုများကိုလည်း ဖတ်
ရှုရပါသည် ။ တစ်ဦးတည်းသဘောဖြင့် ဆိုရလျှင် အချို့စာမူများက ဝတ္ထု
အချို့က ဆောင်းပါးအချို့က ရသစာတမ်းတစ်မျိုး တွေ့မြင်မိပါသည် ။
စာအားလုံးကို ခြုံ၍ ပြောရလျှင် သူ၏ ရိုးသားမှုကတော့ ပေါ်လွင်နေပါ
၏။ ပို၍ ပို၍ မိသားစုအရေး လူ့သဘောလူ့သဘာဝ လူ့စရိုက်များကိုလ
ည်း ဖော်ထုတ် ရေးသားပါရန် တောင်းဆိုလိုက်ပါ၏။

တို့ အသက်အရွယ်အရ ကျန်းမာရေးအသိ၊ ကျန်းမာရေးသတိကို
ဖော်ပြသောစာများက မိမိကိုယ်တိုင်ပင် မလိုက်နာမိသော အချက်များ
ကိုသိ၍ ကြိုးစားရန်လိုအပ်ကြောင်း စဉ်းစားမိသည် ။ သို့သော် သူ့ကို မ
မီသော အကြောင်းကိုတော့ ရှက်ရှက်နှင့် ဝန်ခံရပါမည်။
လုပ်ချင်တာများ ပြီး မလုပ်နိုင် သော "တစ်ချိန်တည်း" ကလည်း
ပြုံးစရာ တွေးစရာပါနေပါသည် ။ အထိုက်အလျှောက် ရသစုံပေးနိုင်

သော စာအုပ်ဟု သတ်မှတ်လိုပါသည်။ ။

အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှမ်းမြေ) တစ်ယောက်စာများ ဆက်လက်ရေးရဦးမည်မှာ သေချာပါသည်။ ။ စာရေးဝါသနာပါသူ တစ်ဦးအနေဖြင့် စာမရေးဘဲမနေနိုင်ပါ။ ဖြတ်၍ မရသော စွဲလန်းမှုဟု ဆိုသော်မမှား။ အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှမ်းမြေ) ကား ကောက်ရိုးမီးစာရေးသူ မဟုတ်နိုင်။ သူ့အရွယ် သူ့အသိ သူ့အတွေ့အကြုံတွေကို စာဖတ်သူတွေအား မျှဝေစရာပြရာတွေ တပုံကြီး ရှိနေပါလိမ့်မည်။ အများကြီး မျှော်လင့်မိပါ၏။ မိတ္ထီလာ၏ ရှေးအမည် သျှိုသျှမ်းမြေကို ကလောင်အမည် နောက်တွင် ယူထားရာ ရေခံမြေခံ ကောင်းသော ဒေသတစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဝန်ဇင်းမင်းရာဇာစတီလာစစ်သူအလယ် အမ်းသျှမ်းအဆုံးဟု ပိုပိုသာသာ ဆိုလိုက်ချင်ပါသေးသည်။ ။

အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှမ်းမြေ) သည် တပ်မတော်သားတစ်ဦးလည်း ဖြစ်နေပြန်ရာ တပ်မတော်နောက်ခံ ဝတ္ထုများကိုလည်း ဖတ်ချင်လှပါသေးသည်။ ။ ထီလာစစ်သူ၏ "စီးရစ်ဆင်းရစ် လေဦး ဧရာဝတီ" ကဲ့သို့သော ဂန္ထဝင်ဝတ္ထုကြီး တစ်ပုဒ်လောက်ကိုလည်း ရေးဖွဲ့ ဖြစ်အောင်ရေးဖွဲ့ စေချင်သော စိတ်ဆန္ဒလည်း တဖွားဖွား ပေါ်ပေါက်လျက် ရှိနေပါသည်။ ။

အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှမ်းမြေ) တစ်ယောက် စာကောင်းပေမွန်များကို ကျန်းမာရွှင်လန်းစွာ ဆက်လက်ရေးသား နိုင်ပါစေကြောင်း ဆုမွန်ကောင်းတောင်းလိုက်ပါသည်။ ။

ဆရာ ဦးသန့်ဇင် (ပါမောက္ခ ၊ ငြိမ်း) ၏ အမှာ စာ

အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှားမြေ) က ဖုန်းဆက်လာပါတယ်။ မဂ္ဂဇင်းများမှာ သူရေးခဲ့တဲ့ ဖော်ပြပြီးသား ဝတ္ထုတိုလေးများ ထပ်မံဖြည့်စွက် ရေးသား ထားတဲ့ ဝတ္ထုလေးများကို ပြုစုပြီး စာအုပ်ထုတ်မှာ မို့ ဖတ်ရှုအကြံပြုပေးပြီး အမှာ စာ ရေးသားပေးပါတဲ့ ။ သူပို့လိုက်တဲ့ စာအုပ်လေးကတော့ ဝတ္ထုတို (လတ်) အပုဒ် ၂၀ ပါတာကိုတွေ့ရတယ်။ ပေးထားတဲ့ ခေါင်းစဉ်လေးက "တစ်ခါတုန်းက လွမ်းရတဲ့ အဖြစ်လေးတွေ (ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်)" ပါ။

သူက ဆရာများကို သတိရလွမ်းပြပါတယ်။ သူငယ်ချင်းများ နှင့် ဆက်နွယ်မှုများကိုလည်း လွမ်းပြပါတယ်။ မိသားစုနှင့် ဆက်စပ်လွမ်းရတာတွေ လေးတွေကိုလည်း လွမ်းပြပါတယ်။ သူလွမ်းပြတော့ ကိုယ်လည်း သူ့နေရာထား ကိုယ်တွေ့ဆုံခဲ့ရတာလေးတွေ အစားထိုးလွမ်းမိပါတယ်။ ရေးနိုင်ပြေးနိုင်တဲ့ သူကို ချီးကျူးရပါတယ်။ ရေးနိုင်တာက ရေးအား၊ ပြေးနိုင်တာက တွေးအား အတွေးပြေးပြေးနဲ့ ရေးထားတာလေးတွေ ၀.၆၂၁ စေတနာပါမျှထားလို့ ဖတ်ရသူ လွမ်းရုံမက ကောင်းတာလေးများ လည်း ခံစားကြရမှာ ပါ။

ဆရာများကို လွမ်းရာမှာ "ငယ်ငယ်တုန်းက ဆရာ" ဝတ္ထုတိုလေးမှာ စတုတ္ထတန်းက ဆရာ ဦးကျော်စိန်ဝင်း အကြောင်းလေး ရေးထားပါသည် ၊ ဆရာက သင်ဆရာအပြင် (ဘောလုံး) မှာလည်း ဆရာပါ။ ရပ်ကွက်ဘောလုံး ဖိုင်နယ်ပွဲတစ်ခုမှာ ဆရာက ဒိုင်လူကြီး၊ အောင်သန်းက ကျောင်းအသင်းက ကစားသမားအဖြစ် ကြုံကြရ။ တစ်ဖက်အသင်းက ညစ်ကစားလွန်း၍ မခံနိုင်ဖြစ်ပြီး အလံ

တိုင်ချွတ်မည့် ဟန်ပြင်သည့်သူ့ကို ဆရာက ခိုင်အနေအထားတွင် မက ဆရာစိတ်ပါထားပြီး "ကျောင်းသားအသင်း မဟုတ်ဘူး လား၊ မြို့နယ်လက်ရွေးစင်အဆင့် ကစားနေတာ မဟုတ်ဘူး လား၊ ဘောလုံးကစားတယ်ဆိုရင် ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်ဖို့ လိုတယ်" ဟု ဆုံးမစကားပြောခဲ့လို့ ရန်မဖြစ်၊ ပွဲမပျက်ခဲ့သည် ကို ရေးပြထားတာ မုဒိတာဖြစ်ရပါတယ်။

အလားတူဖြစ်ရပ်မျိုး ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အကြောင်းအရာ တစ်ခုကို "ဆရာစကား" ဝတ္ထုတို လေးထဲမှာ ရေးသားဖော်ပြထားပါတယ်။ တက္ကသိုလ်ကောလိပ်ပေါင်းစုံ အားလုံးအတွက် ပေါင်းလောင်းဇုန် ဘောလုံးပြိုင်ပွဲကို မကွေးဒီဂရီကောလိပ်က တာဝန်ယူပြီး မကွေးမြို့မှာ ကျင်းပပါသည် ။ ဆီမီးဖိုင်နယ်ပွဲမှာ အောင်သန်းတို့ မိတ္ထီလာဒေသကောလိပ် ဘောလုံးအသင်းနဲ့ အိမ်ရှင်မကွေးဒီဂရီတို့ ယှဉ်ပြိုင်ကစားကြရပါသည် ။ အောင်သန်းတို့ အသင်းကရှေ့တန်း တိုက်စစ်မှူးအောင်ငွေ ကန်သွင်းတဲ့ ဂိုးတစ်ဂိုးက အပေါ်ဘားတန်းထိ မြေထောက်ဂိုးထဲဝင်ပြီးမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည် ။ စည်းကြပ်ခိုင်က ဂိုးအတည်ပြုပေမဲ့ အဆုံးအဖြတ်ပေးရသည့် ကွင်းလည်ခိုင်က ဂိုးကို အတည်မပြုတော့ ဂိုးမရပေါ့။ အောင်သန်းတို့ ကစားသမားအားလုံး ခိုင်ညစ်တယ်ဆိုပြီး ကွင်းလယ်ခိုင်လူကြီးကို ထိုင်ရှိခိုးပြီး ကွင်းထဲက ထွက်ရန်ပြင်၊ မိတ္ထီလာဒေသကောလိပ် ကျောင်းအုပ်ကြီးက "ကိုယ်မှန်တယ်၊ သူများတယ်ဆိုတာ ခဏထား ဒို့က တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ဘောလုံးအသင်းတွေကွ၊ ဒို့ကျောင်းသိက္ခာ၊ ခိုင်လူကြီးသိက္ခာအတွက် မင်းတို့ အဖွဲ့ပြန်ဝင်ကစား" လို့ ဆုံးမစကားပြောသည့်အပြင် အုပ်ချုပ်သူ ဆရာကလည်း "အောင်သန်း သူများအမှားကို ကိုယ့်အမှားမလုပ်နဲ့ ပြန်ဝင်ကစား" ဆိုတဲ့ စကားတို့ မှ အကြောင်းအရာ၊ ဖြစ်စဉ်များမှာ တစ်ဖက်သတ်ထား မဆုံးဖြတ်ရဘူးဆိုတာ သူတို့ သိသွားကြလို့ လိုက်နာပြီး ပွဲပြီးဆုံးတဲ့ အထိ ကစားခဲ့ကြပါတ

ယ်။ သူတို့ ရှုံးသွားတဲ့ ဒီပွဲမှာ ဆရာတို့ ရဲ့ မှန်ကန်တဲ့ ဆုံးမတရားများ နဲ့ အားကစားသမားများ ထားရမဲ့ အားကစားစိတ်ဓာတ်ကို လှစ်ပြလိုက်တာ မြင်ရပါတယ်။

ပါဝင်တဲ့ ဝတ္ထုတိုလေးများမှာ ဆရာများ နဲ့ ပတ်သက်လွမ်းပြတာများက "ငယ်ငယ်တုန်းက ဆရာ၊ ကျွန်တော့်ဘဝ အားကစားနည်းပြများ ၊ ကျေးဇူးကြီးလှ မြတ်ဆရာ၊ ပန်းသခင်တို့ ကို ပူဇော်ပွဲ၊ ဆရာစကား" တို့ သည် ဆရာများကို လွမ်းရလို့ ဖြစ်တဲ့ စာစုများ ပါ။ အားလုံးက သူတကယ် ထိတွေ့ခဲ့ရတဲ့ ဆရာဝတ္ထု ကောင်းလေးများ ပါ။ သူငယ်ချင်းများ နဲ့ ပတ်သက်လို့ လွမ်းပြတာက "မမြင့်ရီ (ထနောင်းတိုင်) သို့၊ တစ်ခါတုန်းက လွမ်းရတဲ့ အဖြစ်လေးတွေ၊ မင်းရဲ့ မြေးလေးတွေ ဘယ်နှစ်တန်း ရောက်ပြီလဲ။ အတိတ်ကအရိပ်များ " တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဝတ္ထုတိုပေါင်းစုမှာ ခေါင်းစဉ်ပြုထားတဲ့ "တစ်ခါတုန်းက လွမ်းရတဲ့ အဖြစ်လေးတွေ" က ဝတ္ထုလတ်လေးပါ။ ခရီးတစ်ခု အတူသွားကြရင်း ကြုံရခဏတာ အချစ်ရေး ကံခေကြတဲ့ လွမ်းစရာ လူသားများ ဆရာ ဦးကျော်အောင်ဆန်း၊ အေးနိုင်၊ အောင်ငွေတို့ ကို ကိုယ်စားပြု လွမ်းပြထားတာပါ။ ဝေးခဲ့ပြီးခဲ့တဲ့ ချစ်သူနဲ့ ပြန်ဆုံခဏရင်ခုန်မိတဲ့ ဆရာဦးကျော်အောင်ဆန်း၊ တွေ့တဲ့ သူ ရှမ်းမလေးအပေါ် ရင်ခုန်သွားတဲ့ အေးနိုင်၊ ရှမ်းပြည်မှာ တွေ့တဲ့ မြန်မာမလေးအပေါ် ရင်ခုန်သွားတဲ့ အောင်ငွေတို့ ရဲ့ ချစ်ကံခေ လွမ်းစရာလေးများ ရောယှက်ဖွဲ့ဆိုထားပါတယ်။

မိသားစုနဲ့ ပတ်သက်လို့ "မိသားစု၊ အမေ၊ ပန်းတွေနဲ့ ဝေ၊ အသက်ရှင်ဖို့ လိုနေသေးသည် " ဝတ္ထုတိုလေးများမှာ ဖွဖွတင်ပြထားပါတယ်။ သူတို့ မိသားစု အချင်းချင်းကြားမှာ ထားကြတဲ့ နွေးထွေးလှပ ဆက်ဆံရေး၊ နားလည်မှု၊ မောင်နှမအချင်းချင်း ဆက်ဆံရေး၊ မိခင်ကြီးအပေါ် ထားရှိကြတဲ့ သူတို့ မောင်နှမတစ်တွေရဲ့ မေတ္တာစေတနာနဲ့ မိခင်ကြီးက

သားသမီးများ အပေါ် ထားတဲ့ မေတ္တာစေတနာတွေကို ပေါ်လွင်အောင် ရေးထားပြီး အေးမြတဲ့ မေတ္တာတရားကို ရေးပြထားတာပါ။

ကျန်ဝတ္ထုတိုလေးများ ဖြစ်တဲ့ "စော်ဘွားကြီး၊ ဝစီပိတ်ဆရာတော်၊ ဆေးတစ်ခွက်၊ တစ်ချိန်တည်း၊ ပန်းကလေးများ မွှေးပါစေ၊ ရှာပုံတော်၊ အမ်းသျှမ်းနှင့်သျှိုသျှားမြေ" ဝတ္ထုတိုလေးများကတော့ စာရေးသူရဲ့ ကြုံတွေ့ရက်ဘဝမှာ မှတ်မှတ်သားသား ဖြစ်ရတာတွေကို သိစေချင်တဲ့ စေတနာနဲ့ ရေးပြတဲ့ ဝတ္ထုတိုလေးများ ဖြစ်ပါတယ်။ အကုန်မစုံဘဲ ခြုံလို့သာ အကြံပြုရပေမဲ့ အမ်းသျှမ်းရဲ့ ဝတ္ထုတိုလေးများမှာ စေတနာများကို မြင်ရတဲ့ လွမ်းရတဲ့ ဝတ္ထုတိုလေးများ ပါလို့ ပြောပါရစေ။

နောင်လည်း ရေးနိုင် ပြေးနိုင်တဲ့ အမ်းသျှမ်းကို မှာ ပါရစေ။

အတွေးပြေးပြေးနဲ့ ပိုရေးနိုင်ပါစေလို့။

ဆရာ ဦးသန့်ဇင် (ပါမောက္ခ၊ ငြိမ်း)

ကိုချိုစံ၏ အမှာ စာ

အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှားမြေ) သည် စာရေးအားကောင်း၏။ စာအရေးအသားလည်း ကောင်းသည် ။

နှစ်နှစ်အတွင်းမှာ အမ်းသျှမ်းလုံးချင်းစာအုပ် ၆ အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေ နိုင်ခဲ့၏။ နည်းနည်း နောနော အရည်အချင်းလား။

အရေးအသားကောင်းသူမို့ ဘာအကြောင်းရေးရေး ဖတ်ချင့်စဖွယ်ဖြ

စံပြီး ဘာစာပဲရေးရေး ဗဟု သုတအသိပညာ အနည်းဆုံး တစ်ခုတော့ရ
စေ၏။ ပေး၏။

အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှားမြေ) ၏ ထုတ်ဝေပြီး လုံးချင်းစာအုပ်
အားလုံးမှာ အမှာ စာ ရေးခွင့်ရ၍ ဝမ်းသာဂုဏ်ယူမိပါသည်။ ။

ယခုစာအုပ်က အမ်းသျှမ်း၏ ခုနစ်အုပ်မြောက် လက်ရာဖြစ်သည်။ ။
ဒီစာအုပ်မှာ လည်း အမှာ စာရေးခွင့်ရ၍ ဝမ်းသာမိပါ၏။

အမ်းသျှမ်းက သူ့ဆရာတွေအကြောင်း ရေးထားသည်။ ။ အားကစား
လည်း (အထူးသဖြင့် ဘောလုံး) ထူးချွန်သူမို့ အမ်းသျှမ်း၏ ဆရာတွေက
ပညာရေးဆိုင်ရာ ဆရာတွေသာမက အားကစား ဆရာများ လည်း ပါ၏
။

အမ်းသျှမ်းပြော၍ သိခွင့်ရလိုက်သော "ရရှိတဲ့ အခွင့်အရေးကိုအမြန်
ဆုံး၊ အကောင်းဆုံး အသုံးပြုပြီး အောင်မြင်မှုတွေ ရအောင် ဆောင်ရွက်ရ
မယ်" ဟူသော ဆရာ ဦးအောင်ဆန်း၏ စကားက လူတိုင်း၏ ဘဝမှာ
ကျင့်ကြံသွားစရာပါ။

ရာထူး ကြီးကြီးငယ်ငယ် မည်သူမဆို ဆရာဆိုတာ ရှိတတ်စမြဲမို့ အ
မ်းသျှမ်းမှာ ဆရာတွေရှိသလို ကျွန်တော်တို့ မှာ လည်း ရှိပါသည်။ ။
အမ်းသျှမ်းက စာဖြင့်ဂါရဝပြု ကျေးဇူးဆပ်သော်လည်း ကျွန်တော်တို့ မ
ဆပ်နိုင်သေးပါ။ အထူးသဖြင့် စာရေးဆရာလည်း ဖြစ်သော ကျွန်တော့်
အတွက် ကျွန်တော့်ဆရာများ အကြောင်းရေးဖို့ အလုပ်ကြွေးတစ်ခု တင်
သွားပါပြီ။

အမ်းသျှမ်းစာစုထဲမှာ သူတို့ တက်ခဲ့ရသော ဒေသကောလိပ်၏ ဆရာ
ကန်တော့ပွဲ အကြောင်းတွေကို ခမ်းခမ်းနားနား သိုင်းဖွဲ့ရေးသားထား။
ဆရာတို့ ၏ မြတ်ဂုဏ်ရည်ကို လေးစားပူဇော်ခြင်း ဖြစ်သလို ကျောင်း

နေဖက် သူငယ်ချင်းတွေ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ခွင့် ရတာကလည်း ကြုံတောင့်ကြုံခဲ အခွင့်ထူးပါ။

ကျွန်တော်တို့ လည်း ဆရာတွေရှိ၍ ဆရာကန်တော့ပွဲတွေ နှစ်စဉ်ရှိခဲ့ပါသည်။ ။ သို့သော် တာဝန်သမားမို့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ကန်တော့ခွင့်ရတာနည်းပြီး အချိုးကျငွေသာ ထည့်၍ အဝေးရောက် ကန်တော့ခဲ့ရတာက ခပ်များများ ပါ။

အမ်းသျှမ်းစာတွေ ဖတ်ပြီးဖြစ်နိုင်ရင် ဒီနှစ်ထဲမှာ ကျွန်တော်၏ ဆရာကန်တော့ပွဲကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ကန်တော့ခွင့် ရချင်စမ်းပါဘိ။

အမ်းသျှမ်း၏ "မင်းရဲ့ မြေးလေးတွေ ဘယ်နှစ်တန်း ရောက်ပြီလဲ" ဝတ္ထုလေးက ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးရေး လုပ်ခဲ့ဖူးသော ကျွန်တော့်အတွက် ဇာတ်လမ်းတိုလေး ရိုက်ချင်စရာပါ။

သရုပ်ဆောင်သာ ကောင်းမည်ဆိုလျှင် နာမည်ကြီး မင်းသား၊ မင်းသမီး မလိုဘဲ အကုန်အကျ အနည်းဆုံးနှင့် ပရိသတ်ကြိုက်အောင် ရိုက်ပြနိုင်လိမ့်မည် ထင်သည်။ ။ အချစ်၊ ဟာသ၊ ဘဝသရုပ်ဖော် ကားကောင်းလေး ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

ဘဝဆန်ဆန် ချစ်တတ်သည့် ကိုမိုးအောင်ကျော်နှင့် လက်တွေ့ဆန်ဆန် ချစ်ပြသွားသော မမိုးမြင့်ထက်တို့ ကို သရုပ်ပေါ်အောင် သရုပ်ဖော်) ရေးပြသွားနိုင်သော အမ်းသျှမ်း၏ ရေးလက်ကို ချီးကျူးမိပါသည်။ ။

အမ်းသျှမ်း၏ "စော်ဘွားကြီး" စာစုကလည်း သမိုင်း မှတ်တမ်းကောင်းတစ်ခု ဖတ်ရသလိုပါပဲ။

အမ်းသျှမ်း ရေးသားထားသည့် စော်ဘွားကြီး စာစိန်ညွန့်သည် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း လက်ထက် ပင်လုံညီလာခံ တက်ရောက်ခဲ့သည့် စော်

ဘွားများ တွင် ယခုထိ သက်ရှိကျန်ရစ်သူ နှစ်ဦးအနက် တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ။

အမ်းသျှမ်းနှင့် စော်ဘွားကြီးတို့ ၏ အမေးအဖြေကိုဖတ်ပြီး သမိုင်းကွင်းဆက် တစ်ခုကို သိရှိလိုက်ရပါသည်။ ။ သို့သော် အမ်းသျှမ်းသည် စာရေးဆရာသာဖြစ်၍ လျှပ်တစ်ပြက်သာ မေးမြန်းရေးသား နိုင်ခြင်းကြောင့် သမိုင်းပညာရှင် သို့မဟုတ် သမိုင်းအဖွဲ့ တစ်ခုခုကသာ သက်ရှိ စော်ဘွားကြီးနှစ်ဦးကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ တွေ့ဆုံမေးမြန်း ရေးသား ဖော်ပြပေးနိုင်မည် ဆိုပါက သမိုင်းမှတ်တမ်းကောင်း တစ်ခုတိုးလာမှာ ပါ။

အမ်းသျှမ်းရဲ့ "ဝစီပိတ်ဆရာတော်" ဆိုတဲ့ စာစုလေးကလည်း ကျွန်တော့်အတွက် အမှတ်တရပါ။

ဝစီပိတ်ဆရာတော်ဆိုတာ ကျွန်တော် ကျိုင်းတုံမှာ ဦးစီးအရာရှိ (ဒုတိယတန်း) စစ်ထောက်တာဝန် ထမ်းဆောင်စဉ် ၁၉၉၅ ခုနှစ် မှ ၁၉၉၈ ခုနှစ် ထိ နေခဲ့တဲ့ ကာလအတွင်း ကျွန်တော့်ရဲ့ ကိုးကွယ်ရာ ဆရာတော်ရင်း တစ်ပါးပါ။

အဲဒီတုန်းက ဆရာတော်ရဲ့ "ငြိမ့်, ငြိမ်, ငြိမ်း" ကဗျာလေးကို မှတ်မိနေသလို ဆရာတော် ဦးဆောင်ပြီး ဝေးလံတဲ့ တောရွာတွေ နေ့ချင်းပြန်သွားရောက်၍ အခမဲ့ဆေးဝါး ကုသခဲ့တာတွေလည်း အမှတ်ရမိပါသည်။ ။

အမ်းသျှမ်းက ဆရာတော်ရဲ့ "နှလုံးသားနဲ့ အတူ" ကဗျာလေးကို အမွန်းတင် ရေးသားထားတာ ဖတ်ရတော့ ကျွန်တော့်အိမ်ဘုရားခန်းမှာ ၊ ကျွန်တော့် စာကြည့်စားပွဲရှေ့မှာ ကျွန်တော်ရေးကပ်ထားတဲ့ ၊ လိုက်နာကျင့်သုံးနေမိတဲ့ ဆရာတော်ရဲ့ ဆုံးမဩဝါဒ စာသားလေးကို အမှတ်တရ ဖော်ပြချင်မိပါသည်။ ။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်ထဲ ဆရာတော်ရဲ့ စစ်ကိုင်းခရီးစ

ဥာ ချီးမြှင့်သွားတဲ့ ဆုံးမဩဝါဒလေးပါ။

ကျိုင်းတုံဝစီပိတ် ဆရာတော်၏ ဩဝါဒ

* ရိုးဂုဏ်ကို စောင့်ရှောက်ပါ။

* အငှားပစ္စည်းကို အငှားမှန်းသိပါ။

* ကိုယ့်ရဲ့ တောက်ပမှုဟာ အခြားသူကို မျက်စိမကျိန်းစေနဲ့ ။

အမ်းသျှမ်းက သူ့လုံးချင်းစာအုပ် ခေါင်းစဉ်ကို "တစ်ခါတုန်းက လွမ်းရတဲ့ အဖြစ်လေးတွေ (ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်) " လို့ အမည်ပေးထားပါသည် ။ ဖတ်ကြည့်တော့ စာအားလုံးလိုလိုက ဝတ္ထုတိုများ လို့ ဆိုနိုင်သလို ဆောင်းပါးလေးတွေ ဆိုရင်လည်း မမှားပါဘူး။ စာစုလေးတွေလို့ ဆိုရင်လည်း မှန်နေတာပါပဲ။

ဆိုလိုတာက အမ်းသျှမ်းရဲ့ စာတစ်ပုဒ်ချင်းကို စာဖတ်သူ ဆန္ဒအလိုကိုလိုက်ပြီး ဝတ္ထုလိုဖတ်ဖတ်၊ ဆောင်းပါးလိုဖတ်ဖတ် အဆင်ပြေကြောင်းပါ။

အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှားမြေ) အောင်မြင်ကြီးပွား တိုးတက်ပါစေ ။

စာကောင်းများ များများ ရေးသား ထုတ်ဝေနိုင်ပါစေ ။

ကိုချိုစံ

ငယ်ငယ်တုန်းက ဆရာ
အမ်းသျှမ်း(သို့သျှမ်းမြေ)

ငယ်ငယ်တုန်းက ဆရာ

အမ်းချမ်း(ချိုချားမြေ)

ဇော်မင်းဆိုတာ ပုပျပ်ပျပ်နှင့်

ရန် ဒေါသတွေ ခိုက်

မိုက်ကြည့်ကြည့်နဲ့ သူ့အမူအရာ

ခွေးကလေးနဲ့ တူလိုက်ကာ

မြတ်ဆရာနှင့် ပတ်သက်၍ ခင်ပွန်းကြီး ဆယ်ပါးတွင်

"ချမ်းသာရန်တွေ ပညာပေးသဖြင့် အလေးအမြတ် ပြုအပ်သောဆရာ" ဟူ၍ လည်းကောင်း "လိမ္မာစေကြောင်း ကျိုးကြောင်းပြလျက် ဆုံးမပေတတ် ဆရာမြတ်" ဟု လည်းကောင်း ဆိုထားပါသည်။ "အာစရိယဂုဏာ အနန္တော"၊ တပည့်တို့ ၏ အကျိုးကျေးဇူးတို့ ကို ကျင့်ဆောင် တတ်သောကြောင့် ဆရာဟု ခေါ်ဆိုရခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာတို့ သည် တပည့်တို့ အပေါ် မေတ္တာစေတနာ အရင်းခံထား၍ မလိမ္မာ မယဉ်ကျေးသည်ကို လိမ္မာယဉ်ကျေး လာစေရန် လည်းကောင်း၊ မကောင်းသောအမှုကို ရှောင်ကြဉ်စေ၍ ကောင်းသောအမှုကို ပြုလုပ်စေရန်လည်းကောင်း ဆုံးမသွန်သင် ပြသကြသည်။ ထို့အပြင် "အတတ်လည်း သင်၊ ပဲ့ပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပံမချန်၊ ဘေးရန်ဆီးက၊ သင့်ရာအပ်ပို့ ဆရာတို့ ၊ ကျင့်ဖို့ ဝတ်ငါးဖြာ" ဟူသည် နှင့်အညီ ဆရာကျင့်ဝတ်များကို ပြည့်စုံစွာ ဆောင်ရွက်ပေးကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတို့ သည် တပည့်များ ၏ အနန္တဂိုဏ်းဝင် ကျေးဇူးရှင်များ ဖြစ်ကြသည်။

လူတိုင်းလူတိုင်းသည် ဘယ်ရာထူး၊ ဘယ်အဆင့်ပဲရရ၊ ဘယ်ဘဝပဲရောက်ရောက်၊ ဘယ်အသက်အရွယ်ပဲ ရှိရှိ သင်ဆရာ ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာများ ရှိကြစမြဲပါ။ သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာတို့ ကို ဘုရားနှ

ငုံ တစ်ဂိုဏ်းတည်းထား၍ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် ပူဇော်ကြပါသည်။ ။

ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်၏ သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာများ ကို နေ့စဉ်ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သပါသည်။ ။ ဆုတောင်းမေတ္တာ ပို့သရင်း တစ်ခါတစ်ရံ ဆရာသမားများ ၏ မျက်နှာ၊ အပြုအမူ၊ အပြောအဆိုများ ကို မြင်ယောင်ကြားယောင် မိပါသည်။ ။ မြင်ယောင်မိသည့် ဆရာသမား များ အနက် ကျွန်တော် စတုတ္ထတန်း ကျောင်းသားဘဝက အတန်းပိုင် ဆရာ၊ ဆရာ ဦးကျော်စိန်ဝင်း၏ ပုံရိပ်များကို သတိတရရှိသကဲ့သို့ ကျွန် တော်၏ ငယ်ဘဝကိုလည်း အမှတ်ရနေမိသည်။ ။

(၁)

ကျွန်တော့်ဖခင်သည် အစိုးရအရာထမ်း တစ်ဦးဖြစ်ပြီး မိတ္ထီလာမြို့မှ မလှိုင်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန် ထမ်းဆောင်ရင်း ကျွန်တော့်ကို ၁၉၆၄ ခု နှစ်တွင် မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ ။ တစ်ကျောင်းတည်းသာရှိသော မလှိုင်မြို့ အ ထက်တန်းကျောင်းတွင် မူလတန်းပညာကို စတင်သင်ယူခဲ့ပါသည်။ ။ မြို့ ပေါ်တွင် တံခွန်တိုင်နှင့် မြို့သစ် အမကကျောင်းများ ရှိသော်လည်း ကျွန် တော်တို့ နေသည့် ရပ်ကွက်နှင့်နီးသဖြင့် ထိုကျောင်းတွင် ပညာသင်ယူ ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော် အသက် ၅နှစ် ပြည့်ပြီးသည့်အခါ သူငယ်တန်းလေး (၀ လုံးတန်း၊ ကြက်ချေးတန်း၊ နှပ်ချေးတန်း ဟု ခေါ်ကြပါသည်) ကို စတ က်ခဲ့ရသည်။ ။ သူငယ်တန်းကြီး၊ ပထမတန်းတို့ အောင်မြင်ပြီး ၉ နှစ်သား အရွယ်တွင် ဒုတိယတန်း၌ ပညာသင်ကြားရပါသည်။ ။ ဘုရားကျောင်း ဆောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ စာသင်ရပါသည်။ ။ ဒုတိယတန်းကို ဆရာမ ဒေါ်

ချောမေ၊ တတိယတန်းကို ဆရာမ ဒေါ်ကြည်ကြည်၊ စတုတ္ထတန်းကို ဆရာ ဦးကျော်စိန်ဝင်းတို့ က သင်ကြားပေးပါသည်။ ။ တန်းခွဲ၊ အခန်းခွဲများ မရှိပါ။ တစ်တန်းလျှင် ကျောင်းသား ဦးရေ ၄၀ ကျော်ရှိပါသည်။ ။

ဒုတိယတန်း တက်သည့်နှစ်မှ စ၍ တနင်္လာနေ့နံနက်တိုင်း ဆရာဦး ကျော်စိန်ဝင်းက ဇာတ်ကြီး ဆယ်ဘွဲ့ အကြောင်းများ ၊ အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အကြောင်းများ နှင့် မြန်မာ့သမိုင်းတွင် ထင်ရှားသည့် မင်းများ ၊ စစ်သူကြီးများ အကြောင်းတို့ ကို ပြောပြပါသည်။ ။

ထိုစဉ်က တစ်ပတ်တစ်ခါ နားထောင်ခဲ့ရာ အားလုံးနားမလည်ပါ။ တတိယတန်း၌ သိသလိုလို မသိသလိုလို ဖြစ်နေပါသည်။ ။ စတုတ္ထတန်း ရောက်သည့်အခါ ဆရာပြောသမျှ အားလုံးကို ခံစားသိရှိ နားလည်ခဲ့ပါသည်။ ။

ဆရာသည် ဘုရားခန်း သံဘာဂျာတံခါးမကြီး တစ်ဖက်ကိုမှီရင်း ကြိမ်တစ်ချောင်း လက်ကကိုင်၍ ရှင်းပြတတ်ပါသည်။ ။ ဆရာ ပြောပြသည် များကို နားထောင်ရင်း အဆိုးအကောင်း၊ အကျိုးအကြောင်း၊ လိမ္မာခြင်း မိုက်ခြင်း စသည် တို့ ကို ခွဲခြားသိမြင် ခဲ့ရပါသည်။ ။ အသက် အရွယ်ရရှိပြီး အတန်းပညာများကို ဆည်းပူးသင်ယူကာ ဘဝကို လက်တွေ့ဖြတ်ကျော်ရင်း ဇာတ်ကြီးဆယ်ဘွဲ့၊ အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး၊ မြန်မာ့သမိုင်းနှင့် ကမ္ဘာ့သမိုင်း စာပေများကို ဖတ်ဖြစ်သည့်အခါ မူလတန်း ကျောင်းသားဘဝက နားထောင်ခဲ့ရသည့် ဆရာအသံ၊ မြင်ခဲ့ရသည့် ဆရာဟန်ပန်တို့ ပေါ်လာပါသည်။ ။

ဆရာသည် ရုပ်ရည်သန့်ပြန့်သည်။ ။ အဝတ်အစားကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်တတ်ပြီး ခေါင်းကို အမြဲတမ်း ဖြီးထားပါသည်။ ။ ကိုယ်ခန္ဓာ အချိုးအစားကောင်းပြီး အရပ်ရှည်ပါသည်။ ။ မလှိုင်မြို့နယ် လက်ရွေးစင် ဘော

လုံးသမားဖြစ်ပါသည်။ ။ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများအား ရိုက်သင့်သူကို ရိုက်ပြီး၊ ပြောဆိုဆုံးမသင့်သူကို ပြောဆိုဆုံးမပါသည်။ ။

ကျွန်တော် စတုတ္ထတန်း ရောက်သည့်အခါ မြို့နယ်လက်ရွေးစင်ဘောလုံးသမားဖြစ်သော ဆရာသည် မြို့နယ်မူလတန်း ကျောင်းပေါင်းစုံဘောလုံးပြိုင်ပွဲတွင် ပထမဒိုင်းဆုရအောင် ကျွန်တော်တို့ ကို လေ့ကျင့်ပေးခဲ့ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်က အသင်းခေါင်းဆောင် ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဘောလုံးကစားရာ၌ နောက်တန်းက ကစားပြီး အရပ်ပုသည့် ဇော်မင်းသည် မကြာခဏ ရန်ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ။ ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီး ဝင်းဦးနှင့် အမည်တူ ဝင်းဦးသည် ရှေ့တန်း၌ ကစားပါသည်။ ။ ဂိုးသွင်းညံ့ပြီး ဂိုးကံခေတ်တူ ဖြစ်ပါသည်။ ။ အရပ်ရှည် ပိန်ပိန်ပါးပါးဂိုးသမား ခင်မောင်မြင့်သည် နားများကြီးပြီး ကားနေပါသည်။ ။ စာညံ့၍ ရှေ့ဆုံးအတန်း၌ နေရပါသည်။ ။ ဆရာသည် ပထမအစမ်း၊ ဒုတိယအစမ်း စာမေးပွဲရလဒ်များ ပေါ်မူတည်၍ စာညံ့သူများကို ရှေ့ဆုံးအတန်း၌ နေရာချထားပြီး စာတော်သူများကို နောက်ဆုံးတန်း၌ နေရာချထားပေးသည်။ ။ ကျွန်တော်သည် တတိယတန်း အတန်းတင် စာမေးပွဲ၌ ဒုတိယဆုရသည့်အပြင် အစမ်းစာမေးပွဲများ ၌ အမှတ်ကောင်းသဖြင့် နောက်ဆုံးအတန်း၌ ထိုင်ရပါသည်။ ။ နောက်ဆုံးအတန်း၌ အတူတူထိုင်ခဲ့သည့် သူငယ်ချင်းများမှာ ခင်မောင်သန်း (မောင်ထူး)၊ မော်မြင့်ကြည်၊ ရွှေသွေး၊ ခင်မျိုးရီတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ မူလတန်း ဘောလုံးသမားများ နှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာက ကဗျာစပ်ပြီး သင်ပုန်းပေါ်မှာ ရေးပေးပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများ အားလုံးလိုလို အလွတ်ရသည့်ကဗျာ သုံးပုဒ်မှာ

"ဇော်မင်းဆိုတာ ပုပျပ်ပျပ်နှင့် ရန်ဒေါသတွေ ခိုက်

မိုက်ကြည့်ကြည့်နဲ့ သူ့အမူအရာ ခွေးကလေးနဲ့ တူလိုက်တာ"

"ရုပ်ရှင်မင်းသား အမည်တူ ဝင်းဦး မျက်ဆံဖြူ

ဘောလုံးကန်သူချည်းပဲ၊ ကန်တော့တလွဲ"

" နဂါးကြီးက အရပ်ရှည်၊ ရှေ့ဆုံးတန်းမှာ နေ။

ပဲလင်းမြွေလို ပိန်ပါးပါး ဂိုးဖမ်းမှာ ဖွတ်ကျား"

ဆရာသည် တပို့တွဲလပြည့်ရက်တွင် စတုတ္ထတန်း ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများကို ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ ကျင်းပပေးပါသည်။ ။ လပြည့်နေ့မရောက်မီ ထမနဲထိုးပွဲ ရန်ပုံငွေအတွက် ဟောင်စီဖွင့် ကစားပေးပါသည်။ ။ ကစားခုန်စား စာသင်ချိန်၌ ဆရာကိုယ်တိုင် English နံပါတ်များကို အော်၍ ခေါ်ပေးပါသည်။ ။ နံပါတ် (၁) အား နံပါတ်ဝမ်း တစ်ဂဏန်း တစ်မန်းချစ်တဲ့ ဇော်ဝမ်း၊ နံပါတ် (၂) အား ဘဲကလေး တစ်ကောင်၊ နံပါတ် ၇ အား Lucky Seven ဟု ခေါ်ပြောပါသည်။ ။ တပို့တွဲလပြည့်ည၌ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသား ၁၀ ဦးခန့်သည် ထမနဲ ထိုးရန်အတွက် ဘုရားကျောင်းဆောင် အတွင်း၌ ဆရာနှင့်အတူ ညအိပ်ကြပါသည်။ ။ ကျောင်းစောင့် ဦးညီလေးနှင့်ဦးပိန်တို့ အကူအညီဖြင့် စတုတ္ထကျောင်းသားများ ထမနဲထိုးကြပါသည်။ ။ နံနက် ၇ နာရီကျော်ခန့်တွင် ကျောင်းသူ ကျောင်းသား အားလုံး ရောက်ရှိ လာကြပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ ပျော်ပျော်ပါးပါး ထမနဲစားခဲ့ကြပါသည်။ ။ ကျွန်တော့်ဘဝ၌ မိဘဆွေမျိုး ညီအစ်ကို မောင်နှမများ မပါဘဲပြင်ပ၌ ပထမဦးဆုံး ညအိပ်ဖူးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော် စတုတ္ထတန်းအောင်ပြီး အလယ်တန်း တက်ခဲ့ရသော်လည်း ဆရာနှင့် တွေ့သည့်အခါ ရိုသေမှုပြုမြဲ၊ ဆရာသည် လည်း အေးဆေးတည်ငြိမ်စွာ ကျွန်တော်တို့ အား အသိအမှတ် ပြုဆဲပင်ဖြစ်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်က လူပျိုပေါက်အရွယ်၊ ဆရာက လူပျိုသိုးအရွယ်သို့ ရောက်ရှိနေပါပြီ။

ကျွန်တော် နဝမတန်း တက်နေစဉ် မိတ္ထီလာ၊ မလှိုင်၊ သဲတောဝမ်းတွင်း၊ သာစည် စသည့် မြို့နယ် ၄ ခု၏ ဘောလုံးလက်ရွေးစင် အဖြစ်ရွေးချယ်ခံရပါသည်။ ။ မန္တလေးမြို့ ဗထူးကွင်း၌ ဇုန်လက်ရွေးစင် (ယခု ခရိုင်လက်ရွေးစင်) အနေဖြင့် သွားရောက် ကစားရပါသည်။ ။ ထို့အတူ မလှိုင်မြို့နယ် လူငယ်လက်ရွေးစင် အဖြစ်လည်း ရွေးချယ်ခံရပါသည်။ ။ ဆရာနှင့် ဘောလုံးသမားကြီးများ ဖြစ်သည့် ကိုခင်မောင်ဝင်း၊ ကိုတင်ဦးတို့ မြို့နယ်လက်ရွေးစင်မှ အသက်အရွယ်အရ အနားယူသွား ကြသည့်အခါ ကျွန်တော်၊ မြတ်သူ၊ ခင်မောင်ဦး၊ ဝင်းမြင့် (တရုတ်ကလေး)၊ ရဲတင့် တို့ သည် မြို့နယ်လက်ရွေးစင်များ ဖြစ်လာကြပါသည်။ ။ ဆရာသည်လည်း ဘောလုံးခိုင်လူကြီးအဖွဲ့တွင် ပါဝင်ဆောင်ရွက် ပါတော့သည်။ ။

ကျွန်တော် ၁၀ တန်းရောက်သည့်အခါ မြို့နယ်လက်ရွေးစင်၊ ခရိုင်လက်ရွေးစင် အဖြစ် ကစားခဲ့ပါသည်။ ။ အတွေ့အကြုံ ရှိလာသည့် ဘောလုံးသမားတစ်ယောက် ဖြစ်လာပါသည်။ ။ ဆရာသည် အသက်အရွယ်အရ မြို့နယ်လက်ရွေးစင် အဖြစ် ဘောလုံး မကစားတော့သော်လည်း ရပ်ကွက်ကြီး လက်ရွေးစင်အဖြစ် ကစားပေးပါသည်။ ။ ဆရာရပ်ကွက်ကြီး ဘောလုံးအသင်းနှင့် ကျွန်တော်ရပ်ကွက်ကြီး ဘောလုံးအသင်းတို့ ယှဉ်ပြိုင်ကစားခဲ့ရာ တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်တော်၏ ဘောလုံးစွမ်းရည်ကြောင့် ဆရာဘောလုံးအသင်း ရှုံးနိမ့်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ။ ဘောလုံးပွဲပြီးသည့်အခါ ဆရာသည် ကျွန်တော့်အားကြည့်၍ ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်စွာ ဂုဏ်ယူသော

အပြုံးဖြင့် အားပေးခဲ့ပါသည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ ခေတ်က လမ်းစဉ်လူငယ် ဘောလုံးပြိုင်ပွဲများ ရှိပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ အထက်တန်းကျောင်းသား လမ်းစဉ်လူငယ် ဘောလုံးအသင်းသည် အသက် ၁၆၊ ၁၇ နှစ်အရွယ် ဘောလုံးသမားများ သာ ဖြစ်ပြီးရပ်ကွက်လမ်းစဉ် လူငယ်ဘောလုံးအသင်းသည် အသက် ၂၅ နှစ်အောက် သတ်မှတ်ထားသဖြင့် အသက် ၂၀ ကျော် ၂၅ နှစ်ကြား ဘောလုံးသမားဖြစ်ကြပါသည်။ ။ အရပ်အမောင်း ခန္ဓာကိုယ်အရွယ်အစား ကွာခြားကြပါသည်။ ။ သို့သော် ဘောလုံးသမားကောင်း များ စွာရှိသည့် ကျောင်းလမ်းစဉ် လူငယ်အသင်းသည် နောက်ဆုံးဗိုလ်လုပွဲသို့ တက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ။ ဆရာသည် ကွင်းလယ်ဒိုင်လူကြီး တာဝန်ယူပါသည်။ ။ ကျောင်းလမ်းစဉ် လူငယ်အသင်းမှ ကျွန်တော်သည် ထူးချွန်စွာ လိမ္မာပါးနပ်စွာ လူကြီးအများ အပြားပါသည့် ရပ်ကွက်လမ်းစဉ် လူငယ်အသင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ထိုးဖောက်ကစားပါသည်။ ။ တစ်ဖက်အသင်းမှ ဘောလုံးသမားများ သည် ကျွန်တော့်ကို မထိတထိ၊ ရိတိတိ စကားများ ပြော၍ ရန်စပါသည်။ ။ ဥပဒေပြင်ပ ကစားနည်းဖြင့် တွန်းတွန်းတိုက်တိုက် ကစားသဖြင့် ကျွန်တော် လဲသွားပြီး တံတောင်ဆစ်ဒဏ်ရာ ရရှိသွားပါသည်။ ။ ကျွန်တော် စိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲ Corner ထောင့်ရှိ အလံတိုင်ဝါးကို ဆွဲနုတ်ပြီး ရိုက်ရန်ပြုသောအခါ ဆရာအပြေး လာပြီး တစ်ဖက်ဘောလုံးသမားကို သတိပေးပါသည်။ ။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း "ကျောင်းသားအသင်း မဟုတ်ဘူး လား၊ မြို့နယ်လက်ရွေးစင်အဆင့် ကစားနေတာ မဟုတ်ဘူး လား၊ ဘောလုံးကစားတယ်ဆိုတာ ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်ဖို့ လိုတယ်" ဟု ဆုံးမပါသည်။ ။ ထို့နောက် ဘောလုံးပွဲကို ဆက်ကစားစေရာ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းလမ်းစဉ် လူငယ်ဘောလုံးအသင်း ဒိုင်းဆုရခဲ့ပါသည်။ ။ ဆုချီးမြှင့်ပေးသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကြားတွင် ရပ်ကြည့်အားပေးနေသည့် ဒိုင်

လူကြီး ဆရာအပြုံးသည် အားပေးနှစ်သိမ့် ဆုံးမ နေသကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော် ဒသမတန်းအောင်ပြီး မိတ္ထီလာဒေသကောလိပ် တက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ။ မိတ္ထီလာဒေသကောလိပ် ဘောလုံးလက်ရွေးစင်အပြိုင် မိတ္ထီလာမြို့နယ် လက်ရွေးစင် ဘောလုံး ကစားသမားအဖြစ် နှစ်နှစ် ကစားခဲ့ပါသည်။ ။ မလှိုင်မြို့ရှိ ငွေစင်ဖလား ဘောလုံးပြိုင်ပွဲသို့ ဘောလုံးသမားကောင်း များ စွာရှိသော မိတ္ထီလာမြို့နယ် ဘောလုံးသမားအဖြစ် သွားရောက် ကစားခဲ့ပါသည်။ ။ ဒိုင်လူကြီးအဖြစ် တာဝန်ယူသောဆရာနှင့် ဆုံတွေ့ခဲ့ရာဆရာကို လေးစားစွာ နှုတ်ဆက်သလို ဆရာကလည်း ရင်းနှီးစွာ အားပေးဂုဏ်ပြုခဲ့ပါသည်။ ။

ဘဝ၏ ကံစီမံရာအတိုင်း လူ့လောကတွင် ဖြတ်သန်းခဲ့ရင်း ကျွန်တော်သည် လည်း အသက် ၅၃ နှစ်အရွယ် ရောက်ရှိခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်တော့် ဆရာသည် လည်း ၆၅ နှစ်ကျော် ၇၀ နီးပါးအရွယ်သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်ပါမည်။ နေ့စဉ် ဘုရားဝတ်ပြုတိုင်း အနန္တောအနန္တငါးပါးကို ဦးထိပ်ပန်ဆင် ကန်တော့သည့်အခါ ဆရာ၏ အသံနှင့် ပုံရိပ်ကို အမြဲမြင်ယောင်မိပါသည်။ ။

အမ်းသျှမ်း (သျှိုသျှားမြေ)

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း၊ အမှတ် (၆၉၅)၊ (၆/၂၀၁၈) လထုတ်တွင်

"ကျွန်တော်ငယ်ငယ်က ဆရာနှင့်ဆရာကဗျာများ " အမည်ဖြင့်

ဖော်ပြပါရှိပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ။

